

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΘΕΙΚΗ (Μέρος Β')

Οι δημοκρατίες είναι εύθραυστες, γιατί ζούνε από τις συγκρούσεις, οι οποίες όμως μπορούν να τις αλλοιώσουν σε μεγάλο βαθμό ή ακόμη και να τις καταπνίξουν. **Όλες οι μορφές δημοκρατίας, που υπάρχουν είναι ανολοκλήρωτες και ατελείς.** Μάλιστα παρουσιάζουν και συμπτώματα **οπισθοδρόμησης**, που έχουν ως στόχο να αφαιρέσουν από τη δικαιοδοσία των πολιτών τις μεγάλες αποφάσεις. Αυτές σχετίζονται με την όξυνση της πολυπλοκότητας των προβλημάτων, που απαιτούν άκρως εξειδικευμένους φορείς ικανούς για σχεδίαση και υλοποίηση τέτοιων έργων.

Με αυτό τον τρόπο **αποπολιτοποιείται** και ουσιαστικά εκφυλίζεται η δημοκρατία σε **τεχνοκρατία, οικονομία, γκάλοπ και στατιστικές.** Και μια τέτοια πολιτική, κατακερματισμένη, παύει να κατανοεί **τη ζωή, τα βάσανα, τις δυσκολίες, τη μοναξιά,** και τις ανάγκες που γενικά δεν είναι δυνατόν να μετρηθούν. Έτσι **αναδύεται η ακηδία(αδιαφορία) των πολιτών λόγω μειωμένης πλέον ουσιαστικής ευθύνης για τα γενικά προβλήματα της Πολιτείας.**

Οι δημοκρατίες έρχονται συνεχώς αντιμέτωπες και αυτό θα συμβαίνει και στο μέλλον με το τεράστιο πλέον πρόβλημα που προκαλεί η χωρίς προηγούμενο ανάπτυξη της **τεράστιας μηχανής** (επιστήμης, τεχνοκρατίας και εμπορικού κέρδους) που παράγει μεν γνώση τεχνικής φύσεως, αλλά παράλληλα μία επικίνδυνη πλέον υποβάθμιση της **ανθρωπιστικής παιδείας.** Έτσι ο πολίτης με την εξειδικευμένη γνώση στερείται της **ολιστικής και σωστής αντίληψης της ίδιας της ζωής. Μετατρέπεται και εκείνος σε ένα είδος παραγωγικής μηχανής.** Εργαλειοποιείται! Χειραγωγείται, ακόμη, και στα βασικά θέματα ζωής, όπως είναι η πατρότητα, μητρότητα.....!!!

Οι πολίτες αποβάλλονται από τον πολιτικό χώρο, που όλο και περισσότερο γίνεται κτήμα και τόπος των «ειδικών», με συνέπεια να εμποδίζεται σε επικίνδυνο βαθμό ο εκδημοκρατισμός της γνώσης. Κάτω από τις συνθήκες αναγωγής του πολιτικού στο τεχνικό και στο οικονομικό, η αναγωγή του οικονομικού στο εμπορικό κέρδος προκαλούν, **απάθεια ή καταφυγή στη ιδιώτευση,** και εξασθένηση της ποιότητας ευθύνης του πολίτη ή αντίθετα στρέφεται σε **βίαιες εξεγέρσεις κατά των δημοκρατικών θεσμών.**

Η αναγέννηση της δημοκρατίας προϋποθέτει την αναγέννηση της έννοιας του πολίτη. Η αναγέννηση του πολίτη προαπαιτεί την αναγέννηση της **χαμένης αλληλεγγύης** και της **ευθύνης.** Δηλαδή την καλλιέργεια των **βασικών ανθρωπίνων αξιών και αρετών,** οι οποίες μόνον με μια ευρεία **ανθρωπιστική παιδεία** αναπτύσσονται. **Με την ολιστική παιδεία, η οποία παράλληλα με την επιστημονική και τεχνοκρατική είμαστε υποχρεωμένοι να αναπτύξουμε.** Έτσι θα δημιουργηθούν κατάλληλες συνθήκες για ανάδυση μια **ρεαλιστικής ηθικής στο επίπεδο του Ανθρώπου.**

Ο **ηθικός δεσμός** των ατόμων, ως **αξία,** έχει καταδειχθεί ήδη από την Αρχαιότητα. « Είμαι άνθρωπος, τίποτε το ανθρώπινο δεν μου είναι ξένο» (Τερέντιος). Αυτή η **ανθρωποθητική** συσκοτίστηκε από τις διάφορες κλειστές πολιτισμικές ηθικές, αλλά δεν έπαψε να διατηρείται μέσα στις μεγάλες **παγκόσμιες θρησκείες.**

Έτσι αναδύεται εκ νέου μέσα στην σε ένα είδος γενικευμένης ηθικής του **ανθρωπισμού, στα δικαιώματα του ανθρώπου.** Ο Καντ έλεγε πως το γεωγραφικό πεπερασμένο της Γης μάς επιβάλλει στους κατοίκους της μια αρχή **παγκόσμιας φιλοξενίας,** αναγνωρίζοντας στον άλλον το δικαίωμα να μην τον αντιμετωπίσουμε σαν εχθρό. Η σημερινή κοινή τύχη εκτιμάται ότι μάς επιβάλλει την **αλληλεγγύη,** ως ζήτημα ζωτικής σημασίας. **Τουτέστιν ύπαρξης του ανθρώπινου είδους!**

Το κοινό πλανητικό πλέον πεπρωμένο μάς επιτρέπει να δεχτούμε και να ολοκληρώσουμε μια **ανθρωποθητική,** που αφορά στη σχέση ανάμεσα στο κάθε άτομο ξεχωριστά και

το ανθρώπινο είδος, ως σύνολο. Το ανθρώπινο είδος οφείλει να αποκτήσει συνοχή και ενότητα, ώστε να αναδυθεί η «Ανθρωπότητα», ως κοινή συνείδηση και πλανητική αλληλεγγύη του ανθρώπινου είδους.

Φυσικά δεν έχει πάψει η «Ανθρωπότητα» να συνιστά μια βιολογική έννοια, καθόσον υπαγόμαστε στη βιόσφαιρα, αλλά πλέον το γνωρίζουμε όλοι μας ότι έχουμε μια Γη Πατρίδα, που ήδη κινδυνεύει! Δεν είναι μια ιδέα απλά ιδεατή. Έγινε κοινό πεπρωμένο μας και μόνο η ανάπτυξη κοινής συνείδησης θα την αναβαθμίσει σε κοινότητα ζωής. Δηλαδή, μια ηθική έννοια, την οποία να μοιραζόμαστε πλέον όλοι μας.

Δυστυχώς ο κίνδυνος της αυτοκαταστροφής είναι υπαρκτός και πολλαπλός μάλιστα. Είμαστε υποχρεωμένοι να γίνει πίστη στον καθένα μας ξεχωριστά και σε όλους, ει δυνατόν μαζί, ότι η σωτηρία της Γης μας είναι στις πλάτες κάθε γενιάς ανθρώπων.

Μία συνδυασμένη πολιτική καλλιέργειας της ανθρωπότητας. Παιδεία των ηθικών αρετών που συνιστούν την ειδοποιό διαφορά του ανθρώπου από τα λοιπά έμβια όντα θα πρέπει να αναπτυχθεί παράλληλα με οποιαδήποτε τεχνική ή καθαρά επιστημονική εκπαίδευση. Προτεραιότητα ο Άνθρωπος, ως ανθρώπινο ον. Homo sapiens και όχι homo demens.

Μια μεταρρύθμιση της σκέψης προς αληθινό ωραίο γενικό αγαθό, κόντρα στο ατομικό εγώ. Μια καλλιέργεια των αξιών και αρετών που ήδη έχουν αποσυρθεί και ξεχαστεί σε μεγάλο βαθμό. Ο διπλανός μας είναι συγκάτοικος.

Μια πολιτική πολιτισμού με την ευρεία έννοια. Να συνδυάσουμε τη διαφορετικότητα με την ενότητα. Να διατηρήσουμε τα έθνη μας και το πολιτισμό μας, αλλά να σεβόμαστε στο μέτρο που πρέπει και τους άλλους πολιτισμούς.

Να σεβόμαστε τον συνάνθρωπο ανεξάρτητα χρώματος και καταγωγής αρκεί να είναι άνθρωπος ως Άνθρωπος. Όχι ισοπέδωση, αλλά ποιοτική διακριτή ταυτότητα... Πάντοτε στα όρια του Έθνους και του Συνταγματικού Πατριωτισμού.

Στόχος μας: Η πορεία της ανθρωποποίησης προς τον εξανθρωπισμό.

Βεβαίως αυτό είναι το κυρίως μέλημα των Διεθνών Οργανισμών, αλλά και της κάθε Πολιτείας και Κοινωνίας.

Αλλά, προπαντός, και του κάθε οικογενειάρχη, δασκάλου και γιατί όχι και του καθηνός μας!!! Δεν είναι εφικτό να επιβιώσει κανένας άνθρωπος μόνος του.

Δημήτρης Μπάκας
04 Μαΐου 2023